GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

LES DOTZE VAN TOCANT I UN ANY MÉS ES VA ACABANT…

Opinió | 26/12/2008 | 13:13

Ei!, tothom a taula! Això ja està a punt.

Les campanes de quasi tots els campanars del món, ens faran saber amb el seu cadenciós i malenconiós ritme horari, que són les dotze del migdia, d'un fred però clar i assolellat 31 de desembre. Just d'aquí a dotze hores, s'acabarà l'any.

De bon matí, molts ciutadans van neguitosos, desesperats i nerviosos, voleiant per mercats i botigues de tota mena, cercant i comprant allò que els hi manca per poder celebrar una bona festa de Cap d'Any ben lluïda.Molts dinaran malament i de pressa, perquè s'ha de preparar el gran sopar. "Dinem ara malament, que després soparem excel•lent", dirà més d'un o una, posant-se de cap a la cuina per no sortir-ne fins gairabé l'hora del gran àpat.Si et trobes una d'aquestes persones pel carrer, és molt segur que no et faci ni cas.

–Perdona noi, però és que porto pressa.
Serà l'excusa més amable que en el millor dels casos et podran donar.

–És que tinc convidats, i hi vull quedar bé.
Serà un altre motiu pel qual gairebé et deixaran amb la paraula a la boca, sortint d'estampida com ànima que du el diable, deixant-te palplantat al mig del carrer, bocabadat, estranyat i perplex.
Cap a mitja tarda, els embussos de cotxes als carrers seran com cada any; d'antologia! Tothom té pressa. Tothom vol estacionar el cotxe davant la botiga on ha d'anar a comprar aquella cosa que ha oblidat. Sempre el fatídic últim moment, en que amb poc temps s'ha de fer tot.

–Però si és un moment, senyor guàrdia. Ara vol amargar-me el Cap d'Any vostè?. Tot plegat per una caixa de llagostins congelats que he entrat a buscar i que ja em guardaven? –Sigui benèvol en un dia com avui, home...

Aquesta serà, probablement i possiblement, una de les "sucoses converses" que més proliferaran per els centres de ciutats i pobles, entre les sis de la tarda i les vuit o les vuit i mitja del vespre. Tothom té pressa. Sembla talment, com si s'acabés el món i no l'any. On és la crisi? No és veritat, però fa l'efecte com si sobressin els diners.

Corredisses, empentes, males cares, males maneres, gent sense control i els nervis a flor de pell; –"faci el favor de posar-se a la cua si us plau", "no es coli que tots tenim pressa", "si serà mal educat...", "portem tres hores fen cua, i ara ve aquest i es vol colar", "escolta tu, poca vergonya, agafa tanda"–. Comentaris, –"sucosos i perniciosos, educatius i enriquidors"–, com aquests, els sentirem també unes hores abans de que aquest any es faci fonedís. Tothom té pressa. Tothom vol ser el primer. Tothom es pensa que només és ell qui ha d'anar a comprar i celebrar el Cap d'Any. A algú, l'importa tres punyetes els demés.
Tres quarts de nou del vespre. Els fogons estan a ple rendiment. Les taules comencen a fer goig de tan ben guarnides com estan. No hi manca cap detall. S'ha de donar l'aparença de que tot va bé. De que tot funciona a les mil meravelles. De que el sopar serà de categoria. De que s'ha de

quedar bé. Qui en dóna més?

–Ei!, tothom a taula! Això ja està a punt.

Tothom a taula?

Passejant per qualsevol indret de qualsevol ciutat o poble, es poden observar una sèrie de persones que, ni avui al capvespre, ni demà, ni potser mai sabran ni han sabut, què és, no un sopar de Cap d'Any, si no tant sols un sopar.
Quan els que puguin, estiguin asseguts al voltant d'una taula ben parada plena de mil viandes que moltes sobraran; es recordaran que en aquells precisos moments hi haurà moltes persones, –perquè no oblidem mai que també són persones–, que no saben si podran tenir quelcom per menjar?
Algú dels ben entaulats comensals, sortirà al carrer per tal d'acollir i alimentar, mal sigui per aquesta nit, a alguna d'aquestes pobres persones?

–Tothom a punt! Els dotze grans de raïm preparats! Estan a punt de tocar les dotze! Nen, porta el cava i les pastes!

Les dotze campanades anunciant la fi de l'any vell i l'entrada del nou, ressonaran per tot el món, però no tota la gent del món ho podrà celebrar igual. Molts no ho podran celebrar. Altres no ho voldran celebrar. Per què?

–Visca l'any nou! Que bo que ha estat el sopar! Obre les ampolles de cava i la safata de pastes, s'ha de celebrar això!

L'amo de la masia que des de d'alt d'un elevat turó "domina" tot el poble, no està tranquil. Té remordiments. A la casa pairal, junt amb els seus més directes familiars, ha menjat molt, molt bé i molt bo en el sopar de Cap d'Any.
Sap que ha de baixar al poble. El cos l'hi ho demana. Sap que al poble hi ha gent que passa gana. Molts nens amb els seus respectius pares que, probablement, no, segur, que avui encara no han sopat, ni saben si ho podran fer; res, ni calent ni fred en una nit com aquesta. Molt semblant, tot plegat, a altres nits durant l'any.
El cap de casa no es pot aguantar més. Arreplegant tot el què pot i més, del què ha sobrat del gran àpat, i bo remenant pel rebost fins a deixar-lo exhaurit, carrega fins d'alt el cotxe i baixa al poble.
L'alegria de la mainada i els seus pares en rebre aquell doll de bones viandes fa que, a l'amo de la gran i rica casa de pagès, li espurnegin els ulls de l'emoció, omplint-lo al mateix temps d'una pau interna i satisfacció indescriptibles. En el fons era un bon home.
És en aquell precís instant en que tothom li agraeix el seu acte de solidaritat, que es fa el propòsit de que, per la seva part, mai més ningú torni a passar gana.

Els contes diuen que sempre acaben bé. Aquest no.

La desvalguda i pobre gent d'aquell petit poble mig sotmès als designis i desitjos que manaven de la masia, es varen passar tot el primer dia de l'any nou collin flors silvestres i fulles de diferents arbres, per tal de poder confeccionar una artesana corona en el dia de l'enterrament del, per un instant, bon amo.
Just quan tornava content i satisfet cap el mas per haver fet una bona obra, va morir sobtadament.
Ja fa més de dotze hores que han tocat les dotze. Ja fa més de dotze hores que s'ha acabat

l’any. Res ha canviat. Tot segueix igual.
Seguirà sent el mateix, quan s’arribi a la fi d’aquest any que hem encetat?

Ciutadans del món escolteu,
el què us dicti la consciència,
però si el bé a tothom feu,
haureu fet servir la millor ciència.

Autor: Vicenc_m
Vicenc_m

https://gironanoticies.com/noticia/10461-les-dotze-van-tocant--i--un-any-mes-es-va-acabant.htm